

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.341/2022/52.szám

A Balassagyarmati Törvényszék Rózsa Péter ügyvéd (3534 Miskolc, Erdélyi u. 14.) által képviselt Felperes1 (Cím1) felperesnek – Alperes (Cím2.) alperes ellen sérelemdíj és bírósági jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 6.900.- (hatezerkilencszáz) Ft perköltséget.

A le nem rótt 64.800.-(hatvannégyezer-nyolcszáz) Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

Indokolás

[1] A felperes 2013. január 21. napján keresetet terjesztett elő a Alperes előtt kártérítés iránt, keresetében alperest nem jelölt meg. Az eljárás a Alperesen 25.ügyirat. számon lett iktatva.

Az eljáró bíró hiánypótlási felhívását követően a felperes 2013. február 20. napján iktatott beadványában a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja alapján kérte dr. M.M. eljáró bíró kizárását arra hivatkozva, hogy a Városi Bíróságon folyt más eljárásban a jogsértő eljárása miatt per indított ellene. Az eljáró bíró akként nyilatkozott, hogy az ügyben nem érzi magát elfogultnak. A Alperes a ügyirat1. számú végzésével az eljáró bíró kizárására vonatkozó felperesi kérelem teljesítését megtagadta.

A Alperes a 2013. július 12-én 14. sorszám alatt meghozott végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Ítéltábla a ügyirat2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítását mellőzte.

Erre tekintettel az eljárás 25.ügyirat3. számon folytatódott. A felperes 2015. április 14-én kelt beadványában kérte a Alperes kizárását az ügy elbírálásából a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozva tekintettel arra, hogy a M.E. és a Alperes együttműködési megállapodást írt alá, és a Alperes elnöke oktatott a M.E.en. A Ítéltábla a ügyirat4 szám alatt meghozott végzésében a Alperes kizárását megtagadta.

A Alperes a 25.ügyirat3/54. szám alatti ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában megállapította, hogy az Infotv. rendelkezései értelmében az alperes és az őt képviselő ügyvédi iroda a peres eljárásban kötött megbízási szerződése nem tekinthető közérdekű adatnak vagy közérdekből nyilvános adatnak. Amennyiben a perben a felperes fél volt, jogosult az iratok megtekintésére, amennyiben nem volt fél, a megbízási szerződés megismeréséhez érdeke nem fűződik. Mindezek alapján a megbízási szerződés másolatának kiadása iránti keresetet is elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Ítéltábla a határozat számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes alaptalanul sérelmezte a peres felek között folyamatban volt más perben hivatkozott ügyvédi megbízási szerződés másolatának kiadása iránti keresetének elutasítását. Az Infotv. 1. §-ában szabályozott jogosultság a más tárgyú perekben az egyébként közfeladatot is ellátó peres fél által a perben hivatkozott iratok a másik peres fél részére történő kiadására nem alkalmazható, az ilyen irányú kereset teljesítése teljes egészében ellentétes az Infotv. céljával, mert a kiadás iránti kérelem nem a közügyek átláthatóságával, hanem saját perbeli jogainak gyakorlásával kapcsolatos. A felperesnek az elsőfokú eljárásban az eljáró bíróval és az eljáró bírósággal szemben előterjesztett kizárási kérelmek elutasítása ellen a fellebbezésben előterjesztett panaszt nem találta alaposnak, mivel helytállóan állapították meg a kizárás tárgyában meghozott végzések, hogy a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontjára alapított elfogultságot a felperes semmilyen objektív adattal alátámasztani nem tudta.

[2] A felperes a Járásbíróságon 2015. december 9-én keresetet terjesztett elő a M.E. ellen, amit kiegészített a Ügyvédi Iroda, dr. ügyvéd és a M. Á. ellen. A kereset ügyirat5 számon lett iktatva. A Járásbíróság a ügyirat6 szám alatti végzésével megállapította illetékességének hiányát, a keresetlevelet áttenni rendelte a Bíróságra. A Bíróság a ügyirat7. számú végzésével megállapította illetékessége hiányát, és az ügyet felterjesztette az illetékes bíróság kijelölése végett a Kúriához. A Kúria a ügyirat8 számú végzésével az eljárásra a Járásbíróságot jelölte ki.

A Járásbíróságon az ügy ügyirat9 számon folytatódott. A Járásbíróság a 2. szám alatt, valamint 10. szám alatt meghozott végzésével felhívta a felperest a keresetlevele megjelölt hiányainak pótlására. Ezt követően a Járásbíróság 18-II. számú végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 12.500.-Ft mérsékelt összegű le nem rótt eljárási illetéket. Rögzítette, hogy a bíróság több alkalommal hívta fel a felperest a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának terhével a Pp. 121. §-ának megfelelő keresetlevél előterjesztésére, és részletes tényelődás, jognyilatkozat, illetve kereseti kérelem egyes elemeire nyilatkozat megtételére. A Pp. 121. § előírásaira hivatkozva megállapította, hogy a felperes keresetlevele érdemi tárgyalásra alkalmatlan. Felperesi nyilatkozat hiányában nem állapítható meg, hogy a felperes milyen részletes tényelődásra mely jogainak érvényesítését alapítja, a II., III., IV. rendű alperesekkel szemben a kereseti kérelem fajtája sem állapítható meg. Mivel a bíróság mindegyik alperes vonatkozásában ugyanazon jogkövetkezményre hívta fel a felperest a hiánypótlás elmaradása esetére, ezért ugyanazon jogkövetkezmény alkalmazására volt jogosult.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Alperes a 2.határozat1. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzés indokolása szerint helytállóan hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által előadottak nem felelnek meg a Pp. 121. §-ában meghatározott jogszabályi kellékeknek. A felperes nem tett olyan tényelődást, ami alapján az ügy érdemi elbírálásra alkalmas lenne. A hiányos tényelődásra tekintettel pontosan nem állapítható meg az alperesekkel szembeni igény mikéntje sem.

A felperes 2018. december 27-én leróta a 12.500.-Ft eljárási illetéket a Járásbíróságon előterjesztett beadványán.

[3] A felperes a Járásbíróságon ügyirat10 számon folyamatban volt eljárásban 2017. március 7-én, majd a ügyirat9 számon folytatódott eljárásban 2019. január 2-án kelt beadványában az abban felsorolt iratok (ügyirat5 számú ügyben 4., 6. 8., 8-I., 8-II., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. 26., 27. számú iratok) zárt kezelését kérte a bíróságtól.

A Járásbíróság a határozat2. szám alatti végzésével a zárt adatkezelésre vonatkozó kérelem teljesítését megtagadta. A végzés indokolása szerint az eljárás során többek között az alábbi iratok kerültek becsatolásra, illetve beszerzésre:

4. sorszám alatt a bíróság hivatalos feljegyzést vett fel a gondnokoltak névjegyzékéből a felperesre vonatkozó adatokra, rögzítette továbbá a felperes gondnokának nevét, címét, továbbá hogy a bíróság a hivatkozott gondnokság alá helyezési eljárás iratanyagát beszerezte

6. sorszám alatt a felperes bejelentette, hogy az ügyben meghatalmazottja van, és a kirendelt hivatásos gondnok nem tudja képviselni

8. sorszám alatt iktatta a bíróság a felperessel szembeni gondnokság alá helyezési perben meghozott másodfokú határozatot, 8-I. szám alatt a gondnoksági ügyben hozott elsőfokú határozatot és annak kijavító végzését, 8-II. számon a felperes eseti gondnokának kirendelésére vonatkozó kormányhivatali határozatot

9. sorszám alatt a bíróság rendelkezett a keresetlevél és iratok megküldéséről a hivatásos gondok részére és felhívta, hogy nyilatkozzon, a felperes eljárását jóváhagyja -e.

10. sorszám alatt a felperes bejelentette, hogy a hivatásos gondnok kirendelésére irányuló kormányhivatali határozatot megtámadta.

12. sorszám alatt a felperes csatolta a hivatásos gondnok kérelmét eseti gondnok kirendelése iránt

13. sorszám alatt a hivatásos gondnok is tájékoztatta a bíróságot a kérelemről

14. sorszámú végzésével a bíróság megkereste a kormányhivatalt, hogy eseti gondnok kirendelése megtörtént -e

15. sorszám alatt kerül iktatásra a kormányhivatal határozata eseti gondnok kirendeléséről

16. sorszám alatti végzésével a bíróság az eseti gondnoknak megküldte a felperes keresetlevelét, hogy nyilatkozzon, a felperes eljárását jóváhagyja -e.

17. sorszám alatt a kormányhivatal ismét megküldte az eseti gondnok kirendelésére vonatkozó határozatát

18. sorszám alatt az eseti gondnok bejelentette, hogy tisztségéről lemond.

19. sorszám alatt a bíróság megkereste a kormányhivatalt új eseti gondnok kirendelése miatt

20. sorszám alatt a kormányhivatal tájékoztatást nyújtott arról, hogy folyamatban van az eseti gondnokkal kapcsolatos eljárás

21. sorszám alatt az alperes észrevételezte a kormányhivatal 20. sorszámú tájékoztatását

22. sorszám alatt a bíróság megkereste a kormányhivatalt eseti gondnok személyének bejelentésére

23. sorszám alatt az új eseti gondnok bejelentkezett

24. sorszám alatti végzésével a bíróság megállapította, hogy a felperes által adott meghatalmazással eljáró személy nyilatkozatai hatálytalanok és megállapította, hogy a felperes képviselőtében az eseti gondok jár el, akinek az iratokat megküldte

26. sorszám alatt a felperes bejelentette, hogy a 8. és 8-I. számon csatolt ítéletet a Kúria hatályon kívül helyezte, az ottani felperes keresetét elutasította a jelen per felperesének gondnokság alá helyezése iránti ügyében

27. szám alatt a felperes kérte, hogy a bíróság közvetlenül neki küldje meg az iratokat.

A felperes a fenti iratok zártan kezelését kérte, azzal, hogy nem járul hozzá, hogy azokat kiadja a bíróság vagy a megtekintését megengedje az alpereseknek. Kérése indokaként konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül a 2011. évi CXII. törvényre hivatkozott.

A járásbíróság megállapította, hogy a felperes által hivatkozott iratoknál elfekvő mellékletek a felperesre vonatkozó személyes adatokat tartalmaznak. Utalt rá, hogy a bíróságnak, mint adatkezelőnek a személyes adatok védelmére vonatkozó kötelezettségét igazságszolgáltatási tevékenységével összhangban kell végeznie. Ezért került sor a felperes perbeli cselekvőképességének, illetve a meghatalmazott képviseleti jogának vizsgálata tárgyában a felperes által kiemelt iratok beszerzésére, megkeresésekre. A bíróságnak vizsgálnia kellett a hivatásos gondnok személyét, kellett nyilatkoztatnia, majd az eseti gondok kirendelése tárgyában kellett a vizsgálatot elvégeznie. Az eljárás adott szakaszában a felperes gondnokság alatt állt. A Pp. 119. § rendelkezéseire hivatkozva utalt rá, hogy a polgári peres eljárásban ellenérdekű felek is vannak, akik jogosultak az iratokba betekinteni, továbbá jogosultak az ellenérdekű fél képviseletében eljáró személy megismerésére. A 2013. évi CLXXXV. törvény 2. §-a szerint a gondnokoltak nyilvántartásában szereplő adatok kezelésének célja a gondnokság alá helyezés tényének igazolása, a gondnokság alá helyezett személy jogai gyakorlásának elősegítése, illetve harmadik személy jogainak védelme érdekében. A 6. § alapján a bíróság polgári peres eljárás lefolytatása céljából a gondnokoltak nyilvántartásában kezelt adatok teljes körét közvetlen hozzáféréssel jogosult megismerni és kezelni. A felperes által megjelölt iratok – melyek közül egyeseket maga a felperes csatolt be, így maga tette lehetővé azok megismerését -, a bírósági eljárás lefolytatása érdekében kerültek beszerzésre, és azok bár személyes adatokat tartalmaznak, a polgári peres eljárás lényegét képezik a Pp. 49. § és 50. §-ban foglaltakra figyelemmel. Ezért a zárt adatkezelés nem rendelhető el.

[4] A felperes az általa becsatolt másolat szerint 2019. január 14-én személyesen keresetet nyújtott be a Alperesen a M.E. és Ügyvédi Iroda ellen. A keresetben rögzítette, hogy azt a Járásbíróság ügyirat9 számú eljárásában a Alperes 2.határozat1. számú másodfokú végzésének átvételétől számított 30 napon belül nyújtja be, hivatkozva a Pp. 132. § (1) bekezdésére.

A felperesi keresetlevél ugyanezen a napon iktatásra került a Járásbíróságon, ahol azt ügyirat11 számon lajstromozták.

A felperes 2019. augusztus 13-án tájékoztatást kért a Alperes elnökétől a törvényszéken benyújtott keresetre vonatkozóan. A Alperes elnökének iktató. számú, 2019. augusztus 14. napján kelt levele szerint a felperes 2019. augusztus 13-án érkezett beadványát a 7/2018. (VII.11.) OBH utasítás 6. § (1) bekezdés b) pontja alapján megküldte a Járásbíróság elnökének a szükséges intézkedések megtétele végett.

A felperes 2019. október 3. napján iktatott, tájékoztatást kérő levelére a Alperes elnöke a iktató1 számú, 2019. október 9. napján kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a lajstrom adatai szerint a Alperesen nincs folyamatban olyan peres eljárás, amely 2019. évben indult és amelynek ő lenne a felperese. A rendelkezésre álló adatok szerint 2019. január 14. napján a Járásbíróság polgári kezelőirodáján terjesztette elő a keresetét személyesen és az eljárás a Járásbíróságon ügyirat12 számon került iktatásra.

A Járásbíróság a határozat3 számú, 2019. február 5. napján kelt és 2019. március 19. napján jogerőre emelkedett végzésével megállapította hatásköre hiányát és elrendelte a felperes

keresetlevelének a Alpereshez való áttételét. A felperes előadása szerint a Alperesen az eljárás már befejeződött, a törvényszék a keresetet ítélettel elutasította.

[5] A felperes jelen perben előterjesztett módosított keresetében a Alperes alperes kötelezését kérte 150.000.-Ft sérelemdíj és ennek 2016. május 31-től a kifizetés napjáig járó, törvényben meghatározott kamata, 130.000.-Ft sérelemdíj és annak 2018. február 14-től a kifizetés napjáig járó, törvényben meghatározott kamata, 12.500.-vagyoni kártérítés, és ennek 2018. december 27-től a kifizetés napjáig járó törvényben meghatározott kamata megfizetésére. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyes adatok védelméhez való jogot, a magántitokhoz való jogot és erre tekintettel 200.000.-Ft sérelemdíj, valamint ennek 2017. március 7-től a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. A perfelvételi szakban előterjesztett keresetkiegészítésében kérte továbbá a 2019. január 14-én benyújtott keresettel kapcsolatban az alperes 100.000.-Ft sérelemdíj és ennek 2019. január 14-től a kifizetés napjáig járó, törvényben meghatározott kamata megfizetésére való kötelezését.

[6] A felperes a Alperesen 25.ügyirat. és 25.ügyirat3. számon folyamatban volt eljárással kapcsolatban a keresetét a régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdésére alapította. Az alperes jogellenes magatartását abban határozta meg, hogy a Alperes 25.ügyirat/14. számú, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzésével az eljárás elhúzódott, így az alperes megsértette az ésszerű időn belüli befejezéshez való jogot. A keresetlevél nem volt alkalmatlan az elbírálásra, így megalapozatlan volt az idézés kibocsátása nélküli elutasítás. A végzést azért is jogsértőnek találta, mert álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban az elfogulatlan elbírálás nem volt biztosítva, így az alperes a per tisztességes lefolytatáshoz való jogát is sértette. A 25.ügyirat3. számon folytatódott eljárásban szintén nem volt biztosítva az elfogulatlan elbírálás, így az alperes sértette a független, pártatlan bírósághoz, a per tisztességes lefolytatásához való jogát.

[7] Álláspontja szerint az ügyben az eljáró bírótól az ügy elfogulatlan megítélése nem volt várható. Előadta, hogy a Alperes határozat4 számú más eljárásában az eljáró bíró dr. M.M. 2021. június 1-jén elfogultságot jelentett be arra hivatkozva, hogy a Megyei Bíróságon a felperes eljárást indított vele szemben. Így ugyanazon korábbi vele szemben folyt eljárásra hivatkozva jelentett be elfogultságot, amelyre a felperes is hivatkozott a Alperesen a 25.ügyirat. számú eljárásában a 2013. március 29-ei beadványában. Az ügy tárgyilagos megítélése a felperes állítása szerint a Alperestől sem volt várható. A M.E. és a Alperes ugyanis együttműködési megállapodást írt alá és a Alperes elnöke oktatott a M.E.en.

[8] Hivatkozott rá a felperes, hogy a 25.ügyirat3. számon folyamatban volt eljárásban a kereset része volt az is, hogy kötelezze a bíróság a M.E.et, hogy adja ki a Városi Bíróság határozat5. számú, a Megyei Bíróság határozat6. számú eljárásában hivatkozott, a M.E. és a Ügyvédi Iroda közötti megbízási szerződés másolatát. A Megyei Bíróság határozat6. számú eljárásában hozott ítélet elleni fellebbezés folytán folyamatban volt másodfokú eljárásban a Ítéltábla Pf. számú ítéletében megállapított perköltségre tekintettel ugyanis a felperesnek érdeke fűződött a M.E. által a perben hivatkozott ügyre vonatkozó megbízási szerződés megismeréséhez. A Alperes 25.ügyirat3/54. számú ítélete folytán azonban nem ismerhette meg a megbízási szerződést, ezzel is sérült a független, pártatlan elbíráláshoz, a per tisztességes lefolytatásához való joga, ez a kereset elbírálásában az ügy kimenetelét negatívan befolyásolta.

[9] A Járásbíróság ügyirat10 és ügyirat9 számú eljárásával kapcsolatosan a kereset jogalapját a régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdésében határozta meg. A 12.500.-Ft vagyoni kár megtérítését a régi Pp. 2. § (3) bekezdése mellett a Ptk. 6:519. és 6:548. § (1) bekezdésére hivatkozva kérte. Az alperes jogellenes magatartását abban jelölte meg, hogy a M.E. I. rendű alperessel szemben nem volt olyan hiánya a keresetlevélnek, ami az idézés kibocsátása nélküli

elutasítást indokolta volna. Ennek folytán sérült a régi Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt, a jogvita elbírálásához való joga azáltal, hogy az I. rendű alperessel szemben nem tárgyalta a keresetet a bíróság. Amennyiben a M.E. I. rendű alperessel szemben a keresetet érdemben tárgyalta volna, úgy a költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét is elbírálta volna. Ebben az esetben nem kellett volna 12.500.-Ft illetéket megfizetnie. Sérelmezte továbbá, hogy a 18-II. számú végzés nem tartalmazta pontosan, hogy az I. rendű alperessel szemben milyen hiánya volt a keresetnek. A Alperes 2.határozat1. számú végzése sem tartalmazta, hogy az I. rendű alperessel szemben konkrétan milyen hiánya volt a keresetnek. Álláspontja szerint a régi Pp. lehetővé tette volna, hogy csak az I. rendű alperessel szemben ítéletet hozzon a bíróság. Hivatkozott rá, hogy a perek tisztességes lefolytatásához való jog magában foglalja a részletesen indokolt döntéshez való jogot, melyet megsértett az első és másodfokú bíróság. Az elsőfokú végzés indoklásának ezen hiányossága akadályozta a felperes számára a végzés elleni fellebbezés részletes indoklásának kifejtését, és az első és másodfokú végzés indoklásának hiányossága miatt a végzések meggyőző ereje hiányzik, illetve a keresetlevél 30 napon belül történő újra benyújtásánál hátrányos.

[10] Az iratok zárt kezelésére irányuló kérelem megtagadásával kapcsolatos keresetének jogalapját az Alaptörvény VI. Cikk (3) bekezdésére, Ptk. 2:43. § e) pontjára, 2:46. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára, 2:52. § (1)-(2)-(3) bekezdésére, továbbá a 2011. évi CXII. törvény 3. § 2., 3., 10., 11. pontjára, 4. § (2) bekezdésére, 5. § (6) bekezdésére, 14. § d) pontjára, továbbá a régi Pp. 119. § (9) bekezdésére alapította.

Hivatkozott rá, hogy a Járásbíróság határozat8. számú ítéletének és a Alperes határozat9 számú ítéletének tárgya gondnokság alá helyezés volt. Ezen eljárásban a Kúria a ügyirat13. számú, 2016. május 10. napján kelt ítéletében a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította. Ezen ítéletek indoklásában a felperesre vonatkozó személyes és különleges adatok, az igazságügyi szakértői véleményben hivatkoztak, egészségügyi adatok, egészségi állapotra vonatkozó hivatkozások, személyes körülményekre, más eljárásokra vonatkozó adatok találhatóak. Ezen ítéletekről másolat a Pp. 119. § (9) bekezdése alapján anonimizálva sem adható ki másnak. Az alperes jogsértő magatartását abban jelölte meg, hogy az eljárás során az alperesek is megismerhették a felsorolt iratokat. Hivatkozott rá, hogy a személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető. A Járásbíróság ügyirat14. számú eljárásában az iratok csatolásának, beszerzésének célja a cselekvőképesség vizsgálata volt. Miután a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította, okafogyott lett a kérelemben felsorolt iratok kezelése az eljárásban. A cél megszűnése után pedig álláspontja szerint már nem kezelhetőek a hivatkozott ítéletek, azok indoklásában lévő személyes és különleges adatok, és a 2017. március 7-ei valamint 2019. január 2-ai beadványban felsorolt, a gyámhivatali eljáráshoz kapcsoló iratok, azokban lévő adatok sem. Álláspontja szerint jogsértő a 31. számú végzésben lévő hivatkozás, mely szerint a felek jogosultak betekinteni az iratokba, és az ellenérdekű fél képviseletében eljáró személy megismerésére. A képviselő megismerésére való hivatkozás alaptalan, mert a Járásbíróság a 31. számú végzését a Kúria ítélete után 3 és fél évvel hozta, és a felperes személyesen járt el az ügyben. A személyiségi jogsértést az alperes azzal követte el, hogy a 2017. március 7-ei és 2019. január 2-ai beadványban felsorolt iratok, az azokban foglalt felperesre vonatkozó személyes és különleges adatok megismerését a Járásbíróság biztosítja az alperesek részére. Ez pedig a megalázottság érzését jelenti a felperes számára. A per érdemi tárgyalásán arra is hivatkozott, hogy a 2013. évi CLXXV. törvény 3. § (1) bekezdése alapján a felperes által hivatkozott adatok a magántitok körébe tartoznak, így a bíróság azt jogosulatlanul szerezte be, illetve jogosulatlanul adta ki az alpereseknek.

[11] A 2019. január 14. napján a Alperesen benyújtott keresetével kapcsolatban a kereset jogalapját a régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdésére alapította, utalva a 14/2002. IM rendelet 28. § (1) bekezdésére. Az alperes jogellenes magatartását abban jelölte meg, hogy a Alperes nem lajstromozta a Alperesen 2019. január 14-én benyújtott keresetet, holott azt a 14/2002. IM rendelet 28. § (1) bekezdése alapján lajstromozni kellett volna. A Alperestől nem kapott értesítést a benyújtott keresettel kapcsolatban. Amennyiben azonban a Alperes lajstromozta volna a keresetet, úgy hamarabb bírálta volna el, ez a mulasztás az idő elhúzódsát jelentette.

[12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a bíróság a vonatkozó eljárási és anyagi jogszabályok betartásával jogszerűen járt el minden felperes által megjelölt eljárásban. A ügyirat. számon indult, ügyirat3. számon folytatódott eljárásban – jelen per felperese által bejelentetett kizárási kérelem okán – az eljáró bíró az eljárási és szervezeti szabályoknak megfelelően nyilatkozatot tett, mely szerint nem érezte magát elfogultnak. A kizárási kérelemről döntő I. rendű alperes a szükséges adatok, tények birtokában mérlegelését elvégezve, kellőképp indokolva hozta meg a kizárást megtagadó döntését. A független, pártatlan elbírálás a felperes részére biztosított volt. Az pedig, hogy egy évekkel későbbi különböző eljárásban ugyanezen bíró bármi miatt eltérően nyilatkozott a pártatlansága, részlehlajlás-mentessége tárgyában, semmiképpen sem kérdőjelezheti meg a korábbi eljárás tisztességes voltát. Évek elteltével a bíró peres felekhez fűződő viszonya változhat, az éppen előtte folyamatban lévő peres eljárásban szükséges meggyőződése szerint arról döntenie, hogy eleget tud-e tenni elfogulatlanul az alaptörvényi kötelezettségének. A felperesnek a Alperes kizárása iránti kérelmét elbíráló, Ítéltábla által hozott határozat pedig rögzítette, hogy a magukat elfogulatlanul érző bírák nyilatkozatával szemben önamagában az együttműködési megállapodás megkötéséből, valamint a törvényszéki elnök oktatási tevékenységéből nem lehet olyan következtetést levonni, amely veszélyeztetné az ügy pártatlan elbírálását, ekként a felperes kifogásában előadottak nem voltak elfogadhatóak kizárási okként. Olyan tényeket nem adott elő a felperes, hogy az eljárás bármilyen okból tisztességtelen lenne, nem jelölt meg olyan eljárási cselekményeket, ami alapján le lehetne vezetni, hogy az eljárás tisztességtelen volt.

[13] Hivatkozott rá, hogy alaptalan az eljárás elhúzódsára vonatkozó felperesi érv is. Az ugyanis, hogy az elsőfokon eljáró bíróság keresetlevelet elutasító végzése ellen fellebbezéssel élt a felperes, amely sikerre vezetett és így a per folytatására került sor, nem sérti az ésszerű határidőn belüli befejezés követelményét, hiszen a rendes jogorvoslati fórum igénybevétele nem vonhatja maga után a pertartalom ésszerűtlenné válását. Ráadásul a felperes nem jelölt meg semmilyen konkrét sérelmet, mindössze annyira hivatkozik, hogy ez hátrányos volt számára. A tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint az ésszerű időn belüli befejezéshez fűződő jog versenyez abban az esetben, amikor a másodfok az elsőfok esetleges hibáját korrigálja, de azért nem lehet az ésszerű időn belüli befejezéshez való jog sérelmére hivatkozni, ha a másodfok ezt megteszi. A kereset utóbb jogerősen elutasításra került, így a felperest a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításával és másodfokú döntés folytán a per folytatásával ért időmúlás miatti sérelem nehezen értelmezhető. A M.E. és Ügyvédi Iroda közötti megbízási szerződés másolatának kiadására a kereset elutasítása okán nem került sor. Ugyanakkor ennek kapcsán semmilyen sérelmet, alperesnek felróható jogsértést nem állít a felperes, amely indokolná a sérelemdíj megállapíthatóságát.

[14] Álláspontja szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a ügyirat14. számú eljárásban a bíróság megsértette volna a felperes részletesen indokolt döntéshez, s ekként a tisztességes eljáráshoz való jogát. A felperes kifogásolta, hogy az I. rendű alperessel szemben szerinte hiánytalan volt a kereset. Arra azonban nincsen lehetőség, hogy a bíróság részben, valamelyik alperes tekintetében utasítsa el a keresetet. A Járásbíróság a 18-II. számú végzésében indoklási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bíróság 2. és 10.

sorszám alatt hiánypótlási felhívást intézett a felpereshez, amelyből nyilvánvalóvá váltak számára keresetlevele hiányai. Nem foghat helyt tehát azon felperesi hivatkozás sem, hogy az általa állított hiányosságok megnehezítették volna akár a fellebbezés, akár a keresetlevél ismételt benyújtását. A Alperes határozatl. számú határozata ugyancsak megfelel a jogszabályoknak, így jogellenesség fel sem merülhet. A másodfokú bíróság az elsőfokú döntést helyes indokai alapján hagyta helyben, ezért az indokolásában csupán erre a körülményre kell utalnia. A törvényszék azonban ezt meghaladóan is indokát adta határozatának.

[15] Az alperes a vagyoni kár megtérítése iránti igényt is vitatta, tekintettel arra, hogy törvénysértés nélkül került sor a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására. A bíróságnak nem volt más lehetősége, mint az, hogy a régi Pp. 85. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasítsa a felperes költségmentesség iránti kérelmét. Így az illetékfizetési kötelezettség a felperes oldalán felmerült indokokra vezethető vissza, nevezetesen arra, hogy a keresetlevele nem felelt meg a régi Pp. előírásainak, az tárgyalásra nem volt alkalmas.

[16] Álláspontja szerint a felperes személyiségi jogai nem sérültek azáltal, hogy a Járásbíróság ügyirat14/31. szám alatti végzésével a felperes zárt adatkezelésre vonatkozó kérelmének teljesítését megtagadta. A járásbíróság jogszabályhelyekkel alátámasztva indokolta határozatát. Utalt rá az alperes, hogy a régi Pp. 50. § (1) bekezdése alapján a bíróság hivatalból vizsgálja a felek perbeli cselekvőképességét, jogszabály pedig nem rendelkezik arról, hogy erre miként kerül sor. A gondnokoltak nyilvántartásából kigyűjthető adatok mellett a gondnoksági perben meghozott ügydöntő határozatok is jogszerűen beszerezhetőek, ezt sem a Pp., sem a 2013. évi CLXXV. törvény, sem más jogszabály nem zárja ki. Ezek alapján nem volt jogellenes a hivatkozott bírósági határozatok hivatalból történő beszerzése és kezelése, továbbá az sem, hogy a Járásbíróság a ügyirat14/31. szám alatti végzésével a zárt adatkezelésre vonatkozó kérelem teljesítését megtagadta. A felperes – a jelen perben általa becsatolt 4. és 5. számú mellékletek tanúsága szerint – nem jelölte meg, hogy milyen jogszabályi rendelkezés alapján nem küldhetőek meg vagy nem adhatóak ki a határozatok, így a peres eljárásban tett bejelentésének nem volt jogszabályi alapja. Nem jelölte meg továbbá a felperes keresetében, hogy az említett határozatok pontosan milyen magántitoknak minősülő adatokat tartalmaznak, az ítéletek mely megállapításait tekinti magántitoknak. Mindazonáltal a fentiekben kifejtettek szerint a bíróság eljárása jogszerű volt, márpedig a Ptk. is utal arra, hogy a személyiségi jogsértés kizárólag a magántitok jogosulatlan megszerzése, felhasználása, nyilvánosságra hozatala vagy illetéktelen személlyel való közlése esetén valósul meg.

[17] A keresetmódosítás kapcsán hivatkozott rá, hogy az alperes részéről ebben a körben sem történt jogszabálysértés. 2019. január 14-én a felperes a Járásbíróságon terjesztette elő a keresetlevelet, a Járásbíróság ezt a keresetlevelet be is iktatta ügyirat12 szám alatt. Ezt követően február 5-én egy végzést hozott, amelyben megállapította a hatásköre hiányát és elrendelte a keresetlevél Alpereshez való áttételét. Még ha úgy is lenne, hogy a felperes a Alperesen nyújtotta be a keresetlevelet, az mindenképpen látszik, hogy az január 14-én biztosan megérkezett a járásbírósághoz, és a járásbíróság február 5-én a keresetlevelet át is tette. Másrészt olyan ügyben nyújtotta be ismételten a keresetlevelet a felperes, amely ügyben a Járásbíróság a keresetlevelet elutasította, és ezt terjesztette elő ismételten. Tehát ezt ismételten a Járásbíróságon kell benyújtani. Ha ő be is nyújtotta volna a törvényszékre ezt a keresetlevelet, akkor a törvényszék ezt vagy megküldi a járásbíróságnak, vagy, ha beiktatja akkor megküldi a járásbíróságnak, mint tévesen iktatott keresetlevelet. Még, ha el is fogadnánk, hogy peres számra kellett volna iktatnia azt a törvényszéknek, akkor be kellett volna szereznie az előzményi iratokat. A Járásbíróság 1 hónapon belül megtette az áttételt elrendelő végzést, így ugyanakkor érkezett az áttett ügy, mintha az be lett volna iktatva a

törvényszéken, az ki lett volna szignálva, a bíró megkereste volna a járásbírószágot az előzményi iratok beszerzése végett, így még ebben az esetben sem érte volna idővesztés a felperest. Továbbá nem az egyes eljárási cselekmények idejét kell vizsgálnia a bíróságnak, hanem azt kell vizsgálni, hogy a teljes eljárás elhúzódtott-e, erre vonatkozóan pedig még csak tényelőadást sem tett a felperes.

[18] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.

[19] Tekintettel arra, hogy a sérelmezett eljárásokra a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) rendelkezései voltak alkalmazandók, a törvényszék vizsgálta, hogy az alperes megsértette-e a felperes régi Pp. 2. §-ban biztosított alapjogait.

[20] A régi Pp. 2. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy – összhangban az 1. §-ban foglaltakkal – a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A (2) bekezdés szerint a per befejezésének ésszerű időtartama a jogvita tárgyát és természetét, valamint az eljárás lefolytatásának egyedi körülményeit is figyelembe véve határozható meg.

A (3) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél – az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással – sérelemdíjra tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható.

A régi Pp. fenti 2. §-át az ítélőtáblák székhelyének megállapításáról szóló 1990. évi CX. törvény állapította meg. E törvény miniszteri indoklása szerint a 2. § megalkotásával a jogalkotó célja az volt, hogy a Pp. alapelvei összhangba kerüljenek a nemzetközi egyezményekben vállalt kötelezettségekkel, jelen esetben az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezményvel. Az egyezmény 6. cikke szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, hozzon határozatot polgári jogai és kötelezettségei tárgyában.

E megfogalmazás valamennyi elemét együttesen értelmezve, az ésszerű időn belüli elbírálás kötelezettsége kizárólag az érdemi döntésre vonatkozik, csak jogerős ítélettel (érdemi végzéssel) elbírált ügyben lehet a Pp. 2. § (3) bekezdése alapján kárigényt érvényesíteni. A régi Pp. 2. § (1) bekezdése a feleknek a bírósághoz fordulás joga mellett a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez és a tisztességes eljáráshoz való jogát biztosítja. A régi Pp. 2. §-ának helyes értelmezése szerint e két utóbbi jog a jogviták elbírálásához fűződő alapjoghoz kapcsolatosan értendő, azaz a tisztességes eljáráshoz és a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jog sérelme a felek közötti jogvitát végleg elbíráló határozattal jogerősen befejeződött eljárással összefüggésben merülhet csak fel. Egyes konkrét eljárási szabálysértések önmagukban nem értékelhetőek alapjogi sérelemként.

[21] A Alperesen 25.ügyirat. és 25.ügyirat3. számon folyamatban volt eljárással kapcsolatban előterjesztett kereseti kérelmek közül a törvényszék először az elfogulatlan elbírálás biztosításának hiányára alapított keresetet vizsgálta. A bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy az eljáró bíró évekkal a felperes által sérelmezett eljárás befejezését követően egy másik ügyben úgy nyilatkozik, hogy elfogultnak érzi magát, nem jelenti azt, hogy évekkal korábban is elfogult lett volna. Másrészt dr. M.M. eljáró bíró 2021. június 1. napján kelt bejelentése szerint nem csak amiatt jelentett be elfogultságot, hogy a felperes egy ügyben pert indított ellene, hanem arra figyelemmel, hogy a Megyei Bíróság, a Ítélőtábla és a Legfelsőbb Bíróság előtt több ízben indított vele szemben eljárást a felperes, emellett pedig az alperes dr. kolléganő házastársa, akivel rendszeres munkakapcsolatban áll. Így alaptalan a felperes arra való hivatkozása is, hogy ugyanarra az okra alapítottan jelentette be az elfogultságát az eljáró bíró, amire a felperes is hivatkozott már 2013-ban. A Alperes a

felperes elfogultsági kifogását elbírálta, és megállapította, hogy a felperes olyan konkrétumot nem jelölt meg, amelynek valószínűsítése esetén a bíró nyilatkozatával ellentétben álló tényleges elfogultságára objektíve következtetni lehetne. A Alperes kizárására irányuló kérelmet pedig a Ítélet tábla elbírálta, megállapítva, hogy a felperes által előadottak egyéb objektív adatok hiányában az elfogultság megállapítására nem adhatnak okot. Az eljáró bíró elleni elfogultsági kifogást elbíráló, valamint a Alperes kizárása iránti kérelmet elbíráló határozat ellen az ügyben hozott ítélet elleni fellebbezésben előterjesztett panaszt a Ítélet tábla pedig nem találta alaposnak a másodfokú ítéletében, utalva rá, hogy a felperes az elfogultságot objektív adattal alátámasztani nem tudta. Ezen döntések felülbírálatára pedig a törvényszék nem jogosult. Utal rá a törvényszék, hogy a felperes nem adott elő a keresetében sem olyan objektív adatot, ami alátámaszthatná az elfogultságot. Emellett a módosított kereset alapján jelen per alperese kizárólag a Alperes, a perben alperesként a Ítélet tábla nem is szerepel, rá vonatkozóan kereseti kérelmet a felperes nem terjesztett elő. A Ítélet tábla másodfokú ítéletében foglaltak alapján pedig a felperes jelen perben sem hivatkozhat alappal arra, hogy az elfogulatlan elbírálás nem volt biztosítva részére. Így alaptalan a felperes arra való hivatkozása, hogy az alperes megsértette a független, pártatlan bírósághoz, a per tisztességes lefolytatásához való jogát.

[22] Az ésszerű időn belüli befejezéshez való jog megsértését a felperes kizárólag arra alapította, hogy a Alperes keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzésével az eljárás elhúzódott. Az ésszerű időn belüli elbírálás kötelezettsége azonban kizárólag az érdemi döntésre vonatkozik, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzés pedig nem minősül érdemi döntésnek. A keresetet érdemben elbíráló döntés, ítélet kapcsán pedig nem hivatkozott a felperes az ésszerű határidőn belüli befejezéshez való jog sérelmére. Az érdemi döntés vonatkozásában a felperes kizárólag azt sérelmezte, hogy a bíróság nem biztosította részére a hivatkozott megbízási szerződés megismerését. Ez azonban a kereset része volt, a felperes azért nem ismerte meg a megbízási szerződést, mert az erre irányuló keresetét érdemben elbírálva azt a bíróság elutasította. Amennyiben pedig a felperes az ítélet rendelkezését sérelmezi, úgy annak az ítélet elleni fellebbezésben szerezhethet érvényt, nem a régi Pp. 2.§-ra alapított keresetében. Ezek alapján az alperes nem sértette meg a felperesnek a per tisztességes lefolytatásához, ésszerű időn belüli elbírálásához való jogát.

[23] A Járásbíróság ügyirat10 és ügyirat9 számú eljárásával kapcsolatosan a felperes elsődlegesen azt kifogásolta, hogy az I. rendű alperessel szemben nem volt olyan hiánya a keresetlevélnek, ami az idézés kibocsátása nélküli elutasítást indokolta volna. A II., III., IV. rendű alperesek vonatkozásában a felperes sem állította, hogy a keresetlevél alkalmas lett volna érdemi elbírálásra. Azonban a hatályos Pp. mellett a régi Pp. sem tartalmazott olyan rendelkezést, ami alapján a bíróságnak lehetősége lett volna kizárólag egyes alperesek vonatkozásában idézés kibocsátása nélkül elutasítani a keresetlevelet, míg egy másik alperes vonatkozásában érdemben tárgyalni a keresetet. Ilyen jogszabályi előírást a felperes sem jelölt meg, pusztán hivatkozott rá, hogy erre a bíróságnak lehetősége lett volna. Így alaptalan a felperes arra való hivatkozása, hogy azzal, hogy az I. rendű alperessel szemben nem tárgyalta a keresetet a bíróság, sérült volna a jogviták elbírálásához való joga.

[24] Azt pedig a Járásbíróság a 7.ügyirat14/2. számú végzésében részletesen feltüntette mind az I., mind a II., III. és IV. rendű alperesek vonatkozásában, hogy milyen hiányosságai vannak a felperes által benyújtott keresetlevélnek, miket kell pótolnia a felperesnek. 10. sorszám alatti végzésével ismételten felhívta a járásbíróság a felperest hiánypótlásra, melyben szintén részletesen megjelölte, hogy az alperesek vonatkozásában mik a keresetlevél hiányai. Egyben figyelmeztette a felperest, hogy a fentiek elmulasztása esetén a bíróság a keresetlevélét idézés kibocsátása nélkül elutasítja. Ezek alapján a felperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy a 18-II. számú végzés nem tartalmazta pontosan, milyen hiánya volt a keresetnek, mivel a fenti

végzésekből a hiányok mibenlétéről pontos tudomása volt a felperesnek. A bíróság emellett a 18-II. számú végzésében megindokolta, hogy mely okok miatt utasította el idézés kibocsátása nélkül a felperes keresetét, így nem sérült a felperes indokolt döntéshez, a per tisztességes lefolytatásához való joga. Mivel a fentiek szerint a felperes tudomással bírt arról, hogy mik a keresetlevele hiányai, alaptalan az arra történő hivatkozás is, hogy ez akadályozta őt a végzés elleni fellebbezés indoklásának kifejtésében, illetve a keresetlevél ismételt benyújtásában. Az pedig, hogy a végzések meggyőző ereje a felperes szerint hiányzik, a Pp. 2.§ alkalmazása szempontjából irreleváns. A másodfokú bíróság szintén megfelelően kifejtette döntésében, hogy mely indokok alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság határozatát, így e körben sem sérült a felperes indokolt döntéshez, a per tisztességes lefolytatásához való joga.

[25] A le nem rótt eljárási illetéket pedig arra figyelemmel kellett a felperesnek megfizetnie, mert a keresetlevél hiányai miatt a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. Erre figyelemmel a felperesnek a saját mulasztása miatt kellett az illetéket megfizetnie, ami nem róható a bíróság terhére.

[26] A zárt adatkezelés hiányára alapított kereseti kérelem kapcsán a törvényszék vizsgálta, hogy a felperes által megjelölt okok alapján sérült -e a felperesnek a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § e) pontjában nevesített személyhez fűződő joga.

[27] A kártérítési felelősség megállapításához Ptk. 6:519. § (1) bekezdése alapján három feltétel együttes fennállásának bizonyítása szükséges: jogellenes, felróható magatartás, kár bekövetkezése, valamint a kettő között fennálló releváns okozati összefüggés. Személyiségvédelmi igényt pedig a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése és 2:52. § (1) bekezdése alapján olyan jogsértő magatartás, cselekmény alapoz meg, amely egyben az adott személy személyhez fűződő jogát is sérti.

[28] A felperes a személyiségi jogi sérelmet arra alapította, hogy a hivatkozott személyes, különleges adatokat a cél megszűnése után is kezelte a bíróság, azt a per alperesei megismerhették és ez a megalázottság érzését keltette benne, illetve hogy a magántitoknak minősülő adatokat jogosulatlanul szerezte meg és adta ki az alpereseknek.

[29] A bíróság azonban a sérelmezett végzésben részletesen feltűntette, hogy a felperes által zártan kezelni kért iratok mire vonatkoznak és azokat mi miatt szerezte be a bíróság, utalva rá, hogy egyes iratokat maga a felperes csatolt be. A végzés szerint a felperes nem jelölte meg konkrétan, mely jogszabályi előírás alapján kéri az iratok zártan kezelését. A bíróság idézte a 2013. évi CLXXXV. törvény 6. § előírását, mely szerint a bíróság polgári peres eljárás lefolytatása céljából a gondnokoltak nyilvántartásában kezelt adatok teljes körét közvetlen hozzáféréssel jogosult megismerni és kezelni. Jogszabályi előírások pontos megjelölésével részletesen kifejtette azt is, hogy felperes által kifogásolt adatok a bírósági eljárás lefolytatása érdekében kerültek beszerzésre, és azok bár személyes adatokat tartalmaznak, a polgári peres eljárás lényegét képezik a Pp. 49. § és 50. §-ban foglaltakra figyelemmel. Ezen végzés felülbírálatára pedig a jelen bíróság nem jogosult. A felperes továbbá a keresetében sem jelölte meg azt a jogszabályi előírást, ami alapján a bíróságnak a hivatkozott iratokat zártan kellene kezelnie. Arra maga a felperes hivatkozott a keresetében, hogy a peres eljárásban az iratok csatolásának, beszerzésének célja a cselekvőképesség vizsgálata volt. A felperes e körben azt kifogásolta, hogy a Kúria hivatkozott ítélete folytán okafogyott lett a felsorolt iratok kezelése, a személyes és különleges adatok a cél megszűnése után már nem kezelhetők. Ezek az adatok azonban a peres eljárás részét képezik, így azok kezelése nem lehet okafogyott. Önmagában az, hogy a hivatkozott iratok személyes, különleges adatot tartalmaznak, a bíróság által is kifejtettek alapján nem indokolja azok zártan kezelését egy polgári peres eljárásban. A felperes a per érdemi tárgyalásán hivatkozott a gondnokoltak nyilvántartásáról rendelkező 2013. évi CLXXXV. törvény 3. § (1) bekezdésére,

mely alapján álláspontja szerint a felperes által hivatkozottak a magántitok körébe tartoznak. Erre azonban a felperes az adatok zártan történő kezelése iránti kérelmében nem hivatkozott, így azt a bíróság sem vizsgálhatta. Másrészt a hivatkozott törvény 3.§ (1) bekezdése kizárólag azt szabályozza, hogy a gondnokoltak nyilvántartása mely adatokat tartalmaz. Ez a rendelkezés nem állapítja meg, hogy az e bekezdésben nem szereplő adatok magántitoknak minősülnek. A bíróság a felperes által sérelmezett adatokat a cselekvőképesség vizsgálata körében szerezte be, melyet hivatalból volt köteles vizsgálni, így alaptalan a felperes arra való hivatkozása, hogy ezen adatokat jogosulatlanul szerezte volna be a bíróság. A felperes sem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést, mely alapján megállapítható lenne az adatszerzés jogosulatlansága. A sérelmezett peres eljárás első szakaszában a felperes gondnokság alatt állt, az ezzel kapcsolatos iratokat jogszerűen szerezte be a bíróság. A gondnokság alá helyezéssel kapcsolatos iratokat, valamint a gondnokság alatt álló felperest képviselő gondok személyét pedig az alperesek is jogosultak megismerni, ezek a polgári peres eljárás iratanyagának részét képezik. A Kúria hivatkozott döntése nem változtat azon a tényen, hogy a felperes az eljárásnak a bíróság által megjelölt szakaszában gondnokság alatt állt. Attól, hogy a per későbbi szakaszában a felperes már jogosult volt személyesen eljárni, ezek az adatok ugyanúgy az iratanyag részét képezik. Ezek alapján a bíróság nem sértette meg a felperes személyes adatok védelméhez, magántitokhoz való jogát. Jogellenes magatartás, mulasztás hiányában pedig az alperes kárfelelőssége nem állapítható meg.

[30] A 2019. január 14-én előterjesztett keresetlevél vonatkozásában előadott kereseti kérelem kapcsán az alábbiakra mutat rá a törvényszék. A keresetlevélnek a régi Pp. 130. §-a alapján való elutasítása esetén, a régi Pp. 132. § (1) bekezdésének alkalmazásakor a keresetlevél beadásához fűződő jogi hatályok fennmaradásához az újra benyújtott beadványt az elutasított keresetlevéllel és annak mellékleteivel együtt kell értékelni. A régi Pp. 132. § (1) bekezdésének alkalmazásához elegendő, ha – a hiányzó tartalmi kellékek, illetve mellékletek pótlása mellett - a beadvány tartalmából kiderül, hogy az ismételt benyújtásra az elutasítással összefüggésben, a keresetlevél jogi hatályainak fennmaradása érdekében került sor. A jogi hatályok fenntartása azt eredményezi, hogy a keresetlevelet az eredeti időpontban beadottnak kell tekinteni. A felperes a 2019. január 14-én benyújtott keresetet kifejezetten a régi Pp. 132. § (1) bekezdésére hivatkozva nyújtotta be, így azt a korábbi keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító bírósághoz, a Bírósághoz kellett benyújtani. Amennyiben azt a felperes a Alperesen nyújtotta be, a Alperes a régi Pp. 132. § (1) bekezdésére való hivatkozás folytán azt nem bírálhatta el, hanem meg kellett küldenie a Bíróságnak. Másrészt a fentebb kifejtettek szerint az ésszerű időn belüli elbírálás kötelezettsége kizárólag az érdemi döntésre vonatkozik. Az az iratok alapján nem állapítható meg, hogy a Alperesen a keresetlevél nemperes számon be lett -e iktatva, azonban az egyértelműen megállapítható, hogy a kereset benyújtásának napján az ismételt előterjesztett kereset iktatva lett a Bíróságon. Ezek alapján alaptalan a felperes arra való hivatkozása, hogy az eljárás elhúzódott amiatt, hogy a Alperes a keresetet nem iktatta és nem bírálta el. A Alperes az eljárási szabályoknak megfelelően járt el, amennyiben a Pp. 132. § (1) bekezdésére hivatkozva nála előterjesztett keresetlevelet megküldte a Bíróságnak. Az eljárás ezen okból nem húzódott el, hiszen a keresetlevél annak benyújtása napján iktatva lett és a Bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően intézkedett az ügyben. Az ügyben hozott érdemi döntés, ítélet kapcsán pedig a felperes nem kifogásolta, hogy azt a bíróság ésszerű határidőn túl hozta volna meg.

[31] Fentiek alapján az alperes nem sértette meg a felperes régi Pp. 2. §-ban foglalt alapjogait, valamint a Ptk. 2:43. § e) pontban nevesített személyiségi jogait, így a törvényszék a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította.

[32] A felperes 2023. augusztus 17. napján kifogást terjesztett elő a Pp. 156. § (1) bekezdésére hivatkozva az eljárás szabálytalansága ellen. Álláspontja szerint nem fogadható el, hogy a Alperes 25.ügyirat3. számú eljárás teljes iratanyagának beszerzése a kereset elbírálásához szükségtelen lenne. Nem fogadható el, hogy a Bíróság határozat5. számú, a Megyei Bíróságon határozat6. számú, a Ítéltábla határozat7 számú másodfokú eljárásának iratait nem szerzi be a bíróság. Ezen iratok beszerzése a jelen eljárásban a bizonyítási eljáráshoz szükséges. Nem fogadható el továbbá, hogy a Alperes elnöke El. számú levelének másolatát nem szerezte be a bíróság. Nem fogadható el továbbá, hogy a ügyirat10, ügyirat14. számú eljárás teljes iratanyagát nem szerzi be a bíróság. Ezen teljes iratanyag beszerzése a jelen eljárásban a bizonyítási eljáráshoz szükséges. Erre tekintettel kérte a bizonyítási indítványok teljesítését.

[33] A törvényszék a felperes eljárási kifogását, továbbá a kifogásban megjelölt iratok beszerzésére irányuló indítványát elutasította. A felperes keresetében a Alperesen ügyirat., ügyirat3. számon, a Járásbíróságon ügyirat10, ügyirat14. számon folyamatban volt eljárásokban konkrétan megjelölt egyes eljárási cselekményeket, határozatokat kifogásolt, valamint a 2019. január 14-én előterjesztett keresetével kapcsolatos eljárást sérelmezte. A törvényszék a felperes keresetének tényállási részében és jogi érvelésében hivatkozott határozatokat, iratokat beszerezte, illetve azok egy részét maga a felperes csatolta be, melyek alapján a felperes keresete érdemben elbírálható volt. A ügyirat10, ügyirat14. számú iratokat az Törvényszék nem tudta megküldeni, mert az eljárás, amihez a kért iratok csatolva lettek, még folyamatban van. A felperes azonban jogosult volt az iratokról másolatot kérni és a keresetben sérelmezett határozatokat, iratokat meg is küldte a törvényszékre. Emellett attól sem volt elzárva a felperes, ha ezt szükségesnek találta volna, hogy a teljes iratanyagról másolatot kérjen és azt becsatolja a törvényszékre. A Városi Bíróság határozat5. számú, a Megyei Bíróság határozat6. számú, a Ítéltábla határozat7 számú másodfokú eljárása kapcsán utal rá a törvényszék, hogy a felperes keresete ezen eljárásokkal kapcsolatosan nem tartalmaz kereseti kérelmet, azok nem a jelen perben kifogásolt eljárás iratai, így azok beszerzése is szükségtelen volt. M. eljáró bírónak az határozat4 számú eljárásban előterjesztett nyilatkozata szintén nem a perben kifogásolt eljárásra vonatkozik, azonban azt a felperes beszerezte és az iratokhoz becsatolta. A Alperes elnökének felperes által hivatkozott levelei pedig a felperes rendelkezésére kellett, hogy álljanak, tekintettel arra, hogy azt a törvényszék elnöke a felperesnek küldte meg, ezeket a felperes csatolta is az iratokhoz. A felperes által konkrétan megjelölt, a keresetben sérelmezett határozatok mindegyike a bíróság rendelkezésére állt, a keresetben nem sérelmezett határozatok, az egész terjedelmes iratanyag beszerzése pedig szükségtelen volt az ügy érdemi elbírálásához.

[34] Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztes lett, a törvényszék a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére. Az alperes a tárgyaláson való megjelenése folytán útiköltség iránti igényt terjesztett elő 6.900.-Ft összegben. Az alperesi képviselő B-ről Balassagyarmatra utazott 2000 cm³-es dízel hivatali személygépjárművel a tárgyalásra, így útiköltség igénye szükségszerűen felmerült. B-ről Balassagyarmatra egyszeri viszonylatban 88 km, így oda-vissza 176 km a távolság. A bemutatott forgalmi engedély alapján a 60/1992. Kormányrendelet 4. § és a májusi NAV árlista alapján az alperesi képviselő kérelmének megfelelően 6.900.- Ft megfizetésére kötelezte a törvényszék a felperest.

[35] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

[36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2023. szeptember 28.

dr. Barsi Ildikó s.k.
bíró